

عنوان مقاله:

مطالعه مدل های شناختی زمان در متن قرآن بر اساس نظریه استعاره مفهومی

محل انتشار:

مجله الجمعیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، دوره 15، شماره 50 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مرتضی قائمی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا

اختر ذوالفقاری - دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

نظریه استعاره مفهومی ابزار مناسبی برای بررسی و تحلیل متون دینی و از جمله قرآن کریم است و به وسیله آن می توان روش مفهوم سازی بسیاری از مفاهیم قرآنی را شناسایی نمود. هدف پژوهش حاضر شناخت شیوه قرآن در عینی سازی زمان به عنوان مفهومی انتزاعی است. در زبان شناسی شناختی در راستای درک زمان، دو مدل شناختی شخص محور و زمان محور مطرح می شود. پژوهش حاضر که به روش تحلیلی توصیفی انجام شده است، به دنبال پاسخ این سوال است که قرآن از چه روشی برای تجسم و ترسیم زمان به عنوان مفهومی مجرد و انتزاعی بهره برده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که استعاره هستی شناختی شیء انگاری، استعاره جهتی، استعاره تصویری حرکتی و موقعیت عقب و جلو، زیرساخت های دو مدل شناختی زمان در متن قرآن هستند. علاوه بر این دو مدل در متن قرآن برای عینی سازی زمان از استعاره هستی شناختی ظرف انگاری، شیء انگاری و استعاره تصویری حجمی خارج از ساختار دو مدل شناختی نیز استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، استعاره مفهومی، مدل شخص محور، مدل زمان محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386178>

